

Beretning Nyjæger Koordinator

Året 2023 startede med frivillig jagtprøver i Hagedsted – Gislinge, Langstrup og i Køge-Herfølge Jagtforeninger. Vi havde færre deltager end vi plejer til årets prøver. Beståelsesprocenten svingede meget mellem de respektive hold, det er mit indtryk, at mange ikke læser spørgsmålene ordentligt, men japper sig igennem.

Årets største begivenhed var Nyjæger jagten Pinse lørdag den 27. maj på Jægerspris Skydeterræn, hvor vi havde 30 Nyjæger til Bukkejagt, på et morgen- og aftenhold med 15 deltager på hvert hold. Vores formand Claus Lind, var også mødt op til morgenjagten og var med til og afvikle jagten.

Der er skrevet om jagten i flere medier, så det vil jeg ikke berette mere om, men indsætte hvad en Nyjæger skrevet om sin oplevelse af jagten:

Hej Ole,

Jeg vil gerne sige tusind tak for en rigtig god jagt i lørdags.

Som lovet får du lige en "kort" historie bag den buk jeg var så heldig at nedlægge på aftenholdet.

Jeg trak skydestige 1, der skulle vise sig at være en rigtig fin post, der var let at overskue og afstandsbedømme og med masser af blandet liv (især af den 6- og 8-benede slags). Jeg får sat mig godt til rette med min svenske kammerat Carl Gustav og vigtigst af alt en god kop kaffe.

Omkring kl. 1915 hører jeg første gang smældene bag et aflangt stykke med vegetation af buske og små birketræer 100 til små 200 meter fra posten. Opmærksomheden er skærpet og jeg scanner området med håndkikkerten. Efter ca. 20 min. kommer først én buk frem fra den nordlige ende af vegetationen 200 m væk, og jeg har sikkert set syner, men det ser et kort øjeblik ud som om opsatsen kaster et spejlglimt af sig. Lige efter den kommer en mindre buk til syne, og nu sidder hjertet for alvor oppe i halsen. Dog har de begge retning mod grusvejen og min nabopost 500 meter nord for mig. De forsvinder bag et buskads, og jeg venter på, at de kommer ud på den anden side, men der kommer ingen bukke til syne. Jeg forsøger at finde dem finde i håndkikkerten, men kan ikke få øje på dem, så jeg tager kikkerten ned igen. Efter et par minutter synes jeg igen jeg ser et spejlglimt. Jeg tager kikkerten op, og i et lille hul i buskadset kan jeg ane den første buks hoved og ikke mindst opsats. Efter lidt tid kommer den frem og ændrer retningen så den zig zagger nærmere mig. Den kommer ind på ca. 130 m, og jeg ved, at jeg med god sikkerhed KAN ramme på denne afstand. Max skudafstand på jagten er 100 m, og jeg diskuterer løbende med mig selv, om den mon ikke alligevel er inden for de 100 meter. Afstande kan jo snyde ift. skydebanen

og placeringen på nogle af pejlemærkerne på Easyhunt-appen passer vist heller ikke helt med hvor de ser ud til at være. Inderst inde ved jeg godt, at den er på den forkerte side af de 100 meter, og jeg ønsker ikke, at jeg i bedste fald nedlægger min første buk ved at bryde reglerne for jagten og i værste fald bryder reglerne for jagten OG anskyder et dyr.

Bukken vender spejlet til og begynder at bevæge sig den modsatte vej. Jeg accepterer, at det ikke skulle blive den buk. Den stopper og kigger tilbage i min retning, slår ind til venstre mod vegetationen den kom fra og forsvinder ned i en grøft. Jeg fjerner hovedet fra riflen, slapper af og bruger lige nogle sekunder på at sætte pris på den fantastiske oplevelse jeg lige har haft. Den anden buk er heller ingen steder at se. Jeg når dog ikke sætte pris på det særlig længe før bukken kommer springende op fra grøften og lunter skråt mod mig. Den passerer et af forsvarrets gule skilte, jeg fra starten har besluttet, er indenfor 100 m. Den stopper op, jeg ser den gennem sigtekikkerten, og uden jeg selv er helt klar over hvordan det går til, lyder braget og bukken er væk.

Først nu rammer bukkefeberen, men jeg får efter få sekunder samlet mig selv, repeterer og forsøger at finde bukken i sigtekikkerten. Der er intet at se. Jeg sikrer og forsøger i stedet at finde bukken i håndkikkerten, men den er ikke noget sted at se. Jeg ser på uret: 19.57. Så begynder den lange ventetid med tanker og tvivlen. Den er sikkert forsvundet ind i krattet, hvor der skal hund til at finde den. Det var måske også et lidt højt skud. Måske skød jeg endda over. Da klokken er 20.04 kan jeg ikke vente mere og begynder at bevæge mig ned ad stigen for at markere hvor jeg mener jeg skød (efter) den. Da jeg kommer tættere på stedet begynder jeg, at kunne ane noget lyse op i græsset. Hjertet hamrer mens jeg bevæger mig tættere på, og det gradvist går op for mig, at den ligger lige dér. Synet der møder mig er en fin seksender, der er forendt få meter fra hvor den har modtaget en noget nær perfekt kugle. Jeg tager et hurtigt billede, giver en melding til jagtleder, og bevæger mig tilbage mod stigen. Jeg aflader svenskeren, sætter mig op igen med håndkikkert og resten af min kaffe og nyder en af de sidste forårsaftener i '23, til lyden og synet af noget af alt det vildt Jægerspris har at byde på. Fasanhøne, der lunter ud ad grusvejen, to snepper i flugt med deres udefinierbare brummelyde, edderfuglenes "uuouhh" i det fjerne, en mår der lusker under stigen og selvfølgelig et orkester af smældende råvildt.

En fantastisk jagt, en fantastisk oplevelse, og fantastisk at kunne tage en "lille" del af dette med hjem i form af kød til familien, et flot trofæ, to flåter og 50+ myggestik, hvoraf 21 sidder hvor ryggen ender (man skal huske at komme blusen i bukserne, når man brækker dyr).

Tusind tak til alle der har været med til, at denne jagt har kunne lade sig gøre! Det vil jeg helt sikkert aldrig glemme.

Og jeg håber andre nyjægere får samme mulighed som mig.

Mvh

En meget stolt og glad Nyjæger

Anders